

Laidiens: 08.08.1997., Nr. 199/200

Ministru kabineta noteikumi Nr. 286

Rīgā 1997.gada 5.augustā (prot. nr.43 26.§)

Labklājības ministrijas nolikums

Izdoti saskaņā ar

Ministriju iekārtas likuma 5.pantu

I. Labklājības ministrijas uzdevumi un funkcijas

1. Labklājības ministrijas (turpmāk - ministrija) galvenais uzdevums ir izstrādāt valsts politiku sociālās drošības un veselības aizsardzības jomā, pārzināt un ar politiskiem, ekonomiskiem un tiesiskiem līdzekļiem risināt sociālās apdrošināšanas, sociālās aprūpes un sociālās palīdzības jautājumus, veselības kopšanas un aizsardzības, kā arī sabiedrības veselības un farmācijas jautājumus, darba, darba aizsardzības, nodarbinātības un ar bezdarbu saistītās problēmas, izstrādāt valsts demogrāfisko politiku un koordinēt tās īstenošanu, veicināt nacionālās sociālās drošības likumdošanas koordināciju, kā arī harmonizāciju atbilstoši Eiropas padomes un Eiropas savienības dokumentu prasībām, nodrošināt likumā "Par budžetu un finansu vadību" izvirzīto prasību izpildi attiecībā uz valsts budžeta pieprasījuma sastādīšanu un iesniegšanu, kā arī budžeta izpildi un budžeta līdzekļu efektīvas un ekonomiskas izlietošanas kontroli.

2. Lai izpildītu šo noteikumu 1.punktā minētos uzdevumus, ministrija veic šādas funkcijas:

2.1. darba, darba aizsardzības un nodarbinātības jomā:

2.1.1. izstrādā valsts nodarbinātības politiku, lai nodrošinātu iedzīvotāju racionālu nodarbinātības līmeni, bezdarbnieku sociālo aizsardzību, apmācību, kvalifikācijas celšanu, pārkvalificēšanu un tās stimulējošo ekonomisko metožu ieviešanu, kā arī piedalās nodarbinātības politikas īstenošanā un profesionālās orientācijas sistēmas veidošanā;

2.1.2. izstrādā valsts politiku veselībai drošu un nekaitīgu darba apstākļu un darba vides garantēšanai, kā arī koordinē valsts politikas īstenošanu minētajā jomā;

2.1.3. izstrādā vienotu valsts politiku darba samaksas jomā;

2.1.4. veicina Starptautiskās darba organizācijas konvencijās un ieteikumos ietverto normu ieviešanu valsts darba tirgū;

2.1.5. kontrolē normatīvo aktu ievērošanu darba, darba aizsardzības, bīstamo iekārtu tehniskās uzraudzības un nodarbinātības jomā;

2.1.6. izstrādā un ievieš Eiropas savienības prasībām atbilstošas darba drošības noteikumu un standartu, kā arī iekārtu drošības reglamentēšanas un atbilstības novērtēšanas sistēmas;

2.2. sociālās drošības jomā:

2.2.1. izstrādā un īsteno uz sociālās apdrošināšanas principiem balstītu sociālās drošības politiku;

2.2.2. metodiski risina jautājumus par pensiju un pabalstu piešķiršanas un izmaksas kārtību, kā arī sociālā nodokļa aprēķināšanas un iekasēšanas kārtību;

2.2.3. pilnveido sociālās drošības pakalpojumu sniegšanas kārtību, lai panāktu to atbilstību iedzīvotāju interesēm, un nodrošina iedzīvotājus ar informāciju par viņu sociālajām tiesībām un pienākumiem;

2.3. sociālās palīdzības jomā:

2.3.1. izstrādā un īsteno vienotu valsts sociālās palīdzības politiku;

2.3.2. izstrādā un koordinē sociālo garantiju sistēmu;

2.3.3. veicina sociālās palīdzības pakalpojumu tīkla izveidi un attīstību;

2.3.4. veicina invalīdu un to iedzīvotāju grupu, kurām nepieciešama īslaicīga palīdzība, sociālo integrāciju un rehabilitāciju;

2.3.5. izstrādā sociālās palīdzības pakalpojumu standartus un no valsts budžeta finansējamo iestāžu un pasākumu finansēšanas metodiku;

2.4. veselības aprūpes jomā:

2.4.1. saskaņā ar veselības valsts politiku izstrādā un īsteno valsts veselības aprūpes sistēmas attīstības programmas, kas tiek finansētas no valsts budžeta līdzekļiem un mērķfondiem;

2.4.2. koordinē ārstniecisko, profilaktisko un medikamentozo palīdzību;

2.4.3. veic ārstniecības uzraudzību valstī;

2.4.4. apstiprina visu veidu medicīnas pakalpojumu standartus un to finansēšanas metodiku;

2.4.5. apstiprina ārstniecībā izmantojamās medicīniskās tehnoloģijas, kā arī jaunu medicīnisko tehnoloģiju ieviešanas kārtību;

2.4.6. strīdu gadījumos izskata un pārbauda medicīnisko pakalpojumu cenu un tarifu veidošanu un pieņem attiecīgu lēmumu;

2.4.7. veido, papildina un uztur kārtībā ārstniecības personu, ārstniecības iestāžu, kā arī ar noteiktām slimībām slimojošu pacientu reģistrus;

2.4.8. nosaka medicīnas nozares, kurās ārstniecības personas var iegūt speciālista prakses tiesības;

2.4.9. sertificē veselības aprūpes iestādes;

2.4.10. valsts mērogā koordinē palīdzības sniegšanu ārkārtējās situācijās cietušajiem;

2.4.11. izstrādā no valsts budžeta finansējamo veselības aprūpes iestāžu un pasākumu finansēšanas metodiku;

2.4.12. nodrošina valsts pasūtījumu medicīnas personāla sagatavošanā;

2.4.13. veicina lietišķās medicīnas zinātnes attīstību;

2.4.14. veicina jaunāko zinātnes sasniegumu ieviešanu veselības aprūpes iestāžu darbā;

2.5. sabiedrības veselības jomā:

- 2.5.1. izstrādā vienotu sabiedrības veselības valsts politiku un stratēģiju;
- 2.5.2. pārrauga sabiedrības veselības dienesta darbu, kā arī koordinē valsts higiēnisko (arī pārtikas) un pretepidēmisko uzraudzību;
- 2.5.3. koordinē pasākumus, kas aizsargā valsts teritoriju no infekcijas (ieskaitot AIDS) slimību ieviešanas un izplatīšanas;
- 2.5.4. izstrādā normatīvo aktu projektus epidēmiskās drošības, higiēnas un citos ar sabiedrības veselības nodrošināšanu saistītos jautājumos;
- 2.5.5. izstrādā priekšlikumus sabiedrības veselības nodrošināšanas pasākumu prioritātēm valstī;
- 2.6. farmācijas un narkotiku legālās aprites jomā:
 - 2.6.1. izstrādā farmācijas attīstības galvenos virzienus un pamatprincipus;
 - 2.6.2. koordinē un īsteno valsts politiku farmācijas jomā;
 - 2.6.3. savas kompetences ietvaros nodrošina farmācijas nozares uzraudzību un licencē farmaceitisko darbību;
 - 2.6.4. veicina farmakoepidemioloģijas, farmakoekonomikas, farmaceitiskās aprūpes, zāļu monitoringa, zāļu un farmaceitisko produktu kontroles, reģistrācijas, novērtēšanas un farmaceitiskās darbības uzņēmumu sertifikācijas pilnveidošanu un attīstību, kā arī farmaceitiskās informācijas apriti;
 - 2.6.5. starptautiskās narkotiku kontroles sistēmas ietvaros veic uzdevumus saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas konvencijām par narkotiku, psihotropo vielu un prekursoru legālo apriti;
 - 2.6.6. Latvijas Republikas narkotiku kontroles sistēmas ietvaros īsteno valsts politiku saskaņā ar normatīvajiem aktiem;
- 2.7. savas kompetences ietvaros izstrādā likumu un citu normatīvo aktu projektus, saskaņojot tos ar Eiropas līguma prasībām un Baltās grāmatas rekomendācijām, un nodrošina minēto prasību un rekomendāciju ieviešanu;
- 2.8. sniedz atzinumus par citu institūciju izstrādātajiem likumu un citu normatīvo aktu projektiem ministrijas kompetencē esošajos jautājumos.

II. Ministrijas tiesības

- 3. Ministrija ir tiesīga:
 - 3.1. pārraudzīt, kā tiek ievēroti likumi, Ministru kabineta noteikumi, kā arī tiesību akti un starptautiskie līgumi sociālās drošības, darba, nodarbinātības, veselības aizsardzības un citās ministrijas kompetencē esošajās jomās;
 - 3.2. koordinēt citu ministriju darbību iedzīvotāju sociālo problēmu risināšanā un, ja nepieciešams, izveidot starpnozaru darba komisijas;
 - 3.3. kontrolēt valsts budžeta izmantošanu ministrijas pakļautībā, pārraudzībā un pārziņā esošajās institūcijās, kā arī kontrolēt sociālās apdrošināšanas budžeta izmantošanu;
 - 3.4. likumā noteiktajos gadījumos pieprasīt no fiziskajām un juridiskajām personām dokumentus, kas nepieciešami ministrijas uzdevumu izpildei, pārbaudīt šo dokumentu datu pareizību un, ja nepieciešams, ierosināt normatīvajos aktos noteikto sankciju piemērošanu;
 - 3.5. izdot pavēles un rīkojumus, kā arī apstiprināt instrukcijas, ieteikumus, normatīvus, standartus un citus tiesību aktus, kas ir obligāti ministrijai un tās pakļautībā, pārraudzībā un pārziņā esošajām institūcijām, kā arī likumā

noteiktajos gadījumos savas kompetences ietvaros - visām juridiskajām un fiziskajām personām;

3.6. izsniegt speciālas atļaujas (licences) normatīvajos aktos noteiktās uzņēmējdarbības veikšanai;

3.7. veikt ar atbilstības novērtēšanu saistītas darbības likumos un Ministru kabineta tiesību aktos noteiktajos gadījumos un kārtībā;

3.8. likumā noteiktajā kārtībā piešķirto budžeta asignējumu ietvaros reorganizēt ministrijas pakļautībā, pārraudzībā un pārziņā esošās iestādes un ministrijas pārziņā esošos uzņēmumus (uzņēmējsabiedrības), kā arī apstiprināt to nolikumus un statūtus;

3.9. piedalīties starptautisku organizāciju rīkotajos pasākumos, noslēgt starptautiskās sadarbības līgumus un koordinēt starptautisko sadarbību ministrijas kompetencē esošajās jomās.

III. Ministrijas struktūra

4. Labklājības ministrijas darbu politiski vada ministrs, kurš par ministrijas darbību ir atbildīgs Saeimai.

5. Labklājības ministrs ir tiesīgs:

5.1. bez īpaša pilnvarojuma pārstāvēt ministriju;

5.2. izdot ikvienam ministrijas, tās pakļautībā un pārziņā, kā arī likumā noteiktajos gadījumos pārraudzībā esošās iestādes un pārziņā esošā uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) darbiniekam saistošus rīkojumus, instrukcijas un ieteikumus par ministrijas kompetencē esošajiem jautājumiem;

5.3. dot tiešu rīkojumu ikvienam ministrijas un tās pakļautībā esošās iestādes darbiniekam, ministrijas pārziņā esošās iestādes vadītājam, kā arī likumā noteiktajos gadījumos ministrijas pārraudzībā esošās iestādes un tās pārziņā esošā valsts uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) vadītājam;

5.4. izveidot komisijas vai darba grupas, kurās iesaistīti citu institūciju pārstāvji, kā arī citas personas;

5.5. noslēgt starpvalstu sadarbības līgumus;

5.6. ieteikt Ministru prezidentam kandidātus iecelšanai valsts ministra un parlamentārā sekretāra amatā, kā arī pieprasīt minēto amatpersonu atkāpšanos no amata;

5.7. iecelt amatā un atbrīvot no amata ministrijas valsts sekretāru;

5.8. ieteikt Ministru kabinetam iecelšanai amatā ministrijas pakļautībā, pārraudzībā un pārziņā esošo institūciju vadītājus;

5.9. norīkot amatpersonu, kura ir atbildīga par attiecīgo normatīvo aktu projektu saskaņošanu ar Eiropas līguma prasībām un Baltās grāmatas rekomendācijām, lai nodrošinātu minēto prasību un rekomendāciju ieviešanu;

5.10. veikt citas normatīvajos aktos noteiktās funkcijas.

6. Ministrijā ir veselības valsts ministrs, kurš par viņam uzticētās nozares darbību ir politiski atbildīgs Saeimai.

7. Veselības valsts ministrs:

7.1. ir tiesīgs savas kompetences ietvaros bez īpaša pilnvarojuma pārstāvēt ministriju;

7.2. pārziņā ministrijas struktūrvienības, kuru kompetence atbilst veselības valsts ministra darbības jomai;

7.3. atbilstoši savai kompetencei un pilnvarām izdod rīkojumus, kas ir saistoši ikvienam ministrijas un tās pakļautībā esošās iestādes darbiniekam, ministrijas pārziņā esošās iestādes vadītājam, kā arī likumā noteiktajos